

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 55 af 5. April 1888 angaaende Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1103).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Loven angaaende Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved tredie Behandling i Folketinget den 25. Marts i Aar.

Lovforslaget er ikke meget omfattende. Dets reelle Indhold er dette, at Stempling af Guld og Sølv, der hidtil har været foretaget af en Embedsmand under Københavns Magistrat, for Fremtiden skal foretages af en Embedsmand, der hører under Staten; det er ogsaa en meget ejendommelig Ordning, at en Magistratsemdsmand har en hele Landet omfattende Virksomhed under sig. Det er Hensigten, hvis Lovforslaget vedtages, at flytte hele den Virksomhed, der her er Tale om, ud i Møntbygningen, som ejes af Staten. Denne Bygning blev opført for faa Aar tilbage med en Bekostning af i alt vist noget over 2 Mill. Kr., men der foregaar i Øjeblikket faktisk intet Arbejde af nævneværdig Betydning derude, fordi der ikke er noget Møntarbejde i Gang. Der har i hvert Fald i en lang Periode saa at sige intet Arbejde været at udrette. Men vi har ikke Raad til at lade en saa stor Bygning med en betydelig Stab af Tjenestemænd ligge uvirksom hen, og da de Lokaler, hvori Stemplingen af Guld- og Sølvvarer for Øjeblikket finder Sted, er ganske private og i øvrigt slet ikke egnede hertil, vil der være god og rimelig Grund til at flytte denne Virksomhed ud til Mønten, som den ogsaa i tidligere Tid har haft nær Forbindelse med.

Jeg kan tilføje, at jeg ogsaa har overvejet Muligheden af at flytte en anden Statsinstitution ud i Møntbygningen, nemlig Justervæsenet. Dettets Virksomhed foregaar nu i lejede Lokaler, som man, efter hvad jeg kan skønne, hurtigt og uden Vanskelighed kan komme ud af, og man vilde paa den Maade kunne spare den Husleje, Justervæsenet i Øjeblikket betaler. Man kan vistnok i det hele taget forenkle Administra-

tionen for alle tre Institutioners Vedkommende ved at sætte dem under en fælles Hovedledelse uden derfor at ophæve de enkelte Afdelingers selvstændige Virksomhed. Vi kan ved denne Transaktion spare Penge; hvor mange skal jeg ikke udtale mig om, det vil først efterhaanden blive helt klart, fordi der i den første Tid maa tages skyldigt Hensyn til de Mennesker, som har været beskæftiget ved de tre Virksomheder; og som man ikke bør fare unødigt haardt frem mod ved at berøve dem deres Arbejde. Men jeg skønner, at det er muligt efterhaanden at faa det hele tilrettelagt saaledes, at der kan spares betydelige Beløb ved Gennemførelsen af den Ordning, jeg her har skitseret.

Under Forhandlingerne i Folketingsudvalget og ligeledes i selve Folketinget har der været rejst Krav om at faa en Afdeling af den Virksomhed, som her er Tale om, henlagt til Jylland, fordi der er betydelige Virksomheder i Jylland, der skal have deres Sølvvarer stemplet. Men man er endes om ikke at indføje noget derom i Lovforslaget. Jeg skønner ikke, at der kan være noget til Hinder for under visse Forhold at lade Stemplingen foretage paa Stedet, hvor de paagældende Varer fabrikeres, men at indføje noget derom i Loven vilde være urigtigt. Administrativt kan dette sikkert klares paa tilfredsstillende Maade. Der har ogsaa været Tale om at indføre en Bestemmelse om, at Fragten ved Forsendelse af disse Varer til Proberanstalten skulde afholdes af denne, saaledes at de Virksomheder, der ligger udenfor Hovedstaden, ikke skulde have større Udgifter end deres Konkurrenter i Hovedstaden. Saa vidt jeg ved, har de hidtil i det væsentlige faaet Udgiften til Fragt den ene Vej godtgjort, men jeg kan ikke se rettere end, at der er Rimelighed for i det hele taget at ordne Fragtspørgsmaalet saaledes, at de paagældende Virksomheder ikke faar en særlig Udgift til Fragt.

Da Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, gaar jeg ud fra, at det ogsaa kan faa en velvillig Behandling i dette høje Ting, og jeg anbefaler det til hurtig Behandling.

Johannes Jensen: Selv om der er andre og vigtigere Sager paa Tingets Dagsorden i Dag end den foreliggende Sag, er den neppe helt uden Interesse, hvilket ogsaa fremgaar af, at det andet høje Ting har beskæftiget sig med Sagen baade i den forrige Rigsdagssamling og i den, der nu stunder mod sin Slutning. Det er et Lys-